6 Αυγούστου 2024

Πανηγυρικά εορτάστηκαν στην Ερμούπολη η Μεταμόρφωση του Σωτήρος και τα 200 χρόνια από την ανέγερση του Μητροπολιτικού Ναού (ΦΩΤΟ)

/ Γενικά Θέματα

Πληθύς Συρίων και παρεπιδημούντων παραθεριστών τίμησε την Δεσποτική Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και εόρτασε την επέτειο των 200 ετών από της αναγέρσεως του φερωνύμου Μητροπολιτικού Ναού στην Ερμούπολη

Σήμερα το πρωί, στον ιστορικό **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος,** τελέσθηκε Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Αμοργού και Νήσων **κ. Αμφιλοχίου**, συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως **κ. Νικηφόρου** και Σύρου **κ. Δωρόθέου Β',** με τη συλλειτουργική συμμετοχή των Εφημερίων του Ναού και Κληρικών από τις Ιερές Μητροπόλεις Θήρας και Γόρτυνος και με την παρουσία ως και εχθές των επικεφαλής των τοπικών Αυτιδιοικητικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών, του Λιμενικού Σώματος και των Σωμάτων Ασφαλείας, της εκδότιδος της Εφημερίδας "Κυκλαδική" κας Ανδρούτσου, και πολλών Συρίων και παραθεριστών, **οι οποίοι συνεχώς προσήρχοντο εις προσκύνησιν της ιεράς και θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας, της "Χοζοβιωτίσσης" και της εφεστίου Εικόνος του Ναού.**

Η ομιλία του Μητροπολίτη Θήρας

Την διακονία του λόγου ανέλαβε και επετέλεσε πνευματικώτατα, θεολογικώτατα και παραστατικότατα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Αμοργού και Νήσων κ. Αμφιλόχιος, η εντυπωσιάσασα τους πολυπληθεῖς πιστούς ομιλία του οποίου παρατίθεται αυτούσια κατωτέρω:

“Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ κ. Δωρόθεε, τίμιε ποιμενάρχα τῆς κατά Σύρον καὶ Τῆνον καὶ τῶν λοιπῶν ἀιγαιοπελαγίτιδων νήσων, τῶν συνιστωσῶν τὴν πανέμορφη ἐκκλησιαστική Σας ἐπαρχία

Ἐντιμώτατοι ἄρχοντες

Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε

Μὲ αἰσθήματα ιδιαίτερης τιμῆς καὶ χαρᾶς βρίσκομαι ἀνάμεσά σας, συμπανηγυρίζων μὲ τὸν Θεοπρόβλητο πατέρα καὶ διδάσκαλό Σας, καὶ τὸν Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Σεβασμιώτατο άδελφό Μητροπολίτη κ. Νικηφόρον.

Σύντρεις εύρισκόμενοι ἀφ’ ἑσπέρας προσευχητικῶς στὴν εὐλογημένη, λαμπροφοροῦσα καί συμπληροῦσα ἐφέτος δύο ἑκατονταετηρίδες εὐκλεοῦς πνευματικῆς προσφορᾶς καί λειτουργικοῦ βίου ἐνορία σας, τόν πάμφωτο Μητροπολιτικό Ναό τῆς Σύρου, τόν ὁποῖον με περισσή εὐλάβεια, ἐπιμέλεια καί λαχτάρα ἀνήγειραν οἱ προπάτορές σας, ἐπικαλούμεθα τὴν χάρη, τὴν εὐλογία καὶ τὸν ἁγιασμό τοῦ ἐν δόξῃ Μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν καθένα σας προσωπικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ταπεινή μας διακονία, ὡς ποιμένων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν, τὶς ὁποῖες τὸ ἱεροσυνοδικό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἀνέθεσε νὰ διακονήσουμε, ὥστε νὰ κηρύττεται παντοῦ καὶ ἀδιάκοπα Ἰησοῦς Χριστός, ἐσταυρωμένος, ἀναστάς, ἀναληφθείς καί μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ καὶ πάλιν προσδοκώμενος στὰ ἔσχατα τῆς ἀνθρώπινης ιστορίας «κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς».

Διατρέχοντες ὅμως πνευματικῶς τόν πανέορτο μῆνα τῆς Παναγίας, τόν Δεκαπενταύγουστό Της, καί προετοιμαζόμενοι νά μυσταγωγηθοῦμε κατά τήν ὑποδοχή τοῦ σκηνώματός Της στά ὑπερουράνια δώματα ἐπικαλούμεθα καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Χοζοβιωτίσσης, τὸ πανίερο ἀπείκασμα τῆς Ὁποίας ἐκτίθεται ἐνώπιόν μας αὐτὲς τὶς ἡμέρες, τὸ ὁποῖο μὲ χαρὰ ἐκομίσαμε ἀπὸ τὸ μοναστήρι Της, στὴν ὄμορφη Αμοργό, προκειμένου νὰ ἀποτυπωθεῖ συμβολικῶς ἡ εὐλογία Της κατὰ τὴν δεσποτικὴ ἑορτὴ τοῦ Ὑιοῦ Της.
Ἰησοῦς μεταμορφούμενος καί δοξαζόμενος, Προφῆτες καί πρόκριτοι Μαθητές στὴν εἰκόνα τῆς ἑορτῆς. Καί ἡ Χοζοβιώτισσα Θεοτόκος ἀναμέσον πάσης τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ἐκείνη ἐδοξάσθη «ὑπέρ πᾶν ὄνομα». Εκείνη έχρημάτισε ὄρος ἀλατόμητον, λυχνία καί στάμνος καί τράπεζα άπό τήν ὁποία τρέφονται οι πιστοί ἀδιάκοπα, τό μάννα τῆς σωτηρίας. Εκείνη άντιπροσωπεύει καὶ ὑποτυπώνει πλήρως τὸν δοξασμὸ ποὺ μπορεῖ νὰ καταφέρει – μὲ τήν Χάρη καὶ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ – κάθε

ἀγωνιζόμενος χριστιανός μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ στήν σύντομη ἐπίγεια ζωή του.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί

Το ἑορταζόμενο μυστήριο τῆς θείας Μεταμορφώσεως κινεῖται στόν χώρο τῶν ἐκκλησιολογικῶν ἐννοιῶν τῆς δόξας, τῆς θέωσης καί τοῦ φωτός. Ἐπ’ αὐτῶν θά ἀναφερθούμε στήν σύντομη ομιλία μας.
Ἡ ὑμνολογική ἔμπνευση μεταξύ πολλῶν ἄλλων θεολογικῶν νοημάτων ἀναφέρει γιά τήν παροῦσα μεγάλη δεσποτική ἑορτή ὅτι: «...πρό αἰώνων κεκαλυμμένον μυστήριον ἐπ’ ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου μεταμόρφωσις».

Το χάριν τῶν ἀνθρώπων «κεκαλυμμένον μυστήριον» τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ ἀποκαλύπτεται κατά τήν σημερινή ἑορτή ὄχι μόνο στούς τρεῖς μαθητές τοῦ Κυρίου, τόν Πέτρο, τόν Ιάκωβο καί τόν Ἰωάννη, πού τόν συνόδευσαν στό ὄρος Θαβώρ άλλά καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού τιμώμεθα πανηγυρίζοντες τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο γεγονός.

Ὁ Θεάνθρωπος, συγκαταβαίνοντας στήν ἀδυναμία τῆς φθαρτῆς φύσης μας ἐκάλυπτε πάντοτε τή δόξα καί τή λάμψη τῆς θεότητός Του μέ τό ἔνδυμα τῆς ἀνθρώπινης σάρκας, προκειμένου να μποροῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς Του νά Τόν βλέπουν καί νά Τόν πλησιάσουν. Δέν θέλησε ὅμως νά ἀποστερήσει στόν ἄνθρωπο κάθε ἱστορικῆς ἐποχῆς τή δυνατότητα – ἔστω καί στιγμιαῖ α- νά δοῦμε καί ποιός ὄντως εἶναι ἐκεῖνος πού καλεῖ νά Τόν πιστεύσουμε καί νά Τόν ἀκολουθήσουμε. Δέν θέλησε νά μᾶς στερήσει τή δυνατότητα νά λάβουμε μία πρόγευση αὐτῶν πού ὑπόσχεται ὅτι μᾶς περιμένουν στήν οὐράνια βασιλεία Του, ὅπου «οἱ δίκαιοι ἐκλάμψωσι ὡς φωστῆρες». Κατά τοῦτο, ταυτόχρονα μέ τό μυστήριο τῆς θεότητος τοῦ Θεανθρώπου ἀποκαλύπτεται στό ὄρος Θαβώρ καί τό μυστήριο τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῆς δυνατότητος δηλαδή πού τοῦ προσφέρει ὁ Θεός νά γίνει κάθε ἄνθρωπος θεός κατά χάριν.

Αἰῶνες πρίν εἶχε ζητήσει ὁ Μωϋσῆς ἀπό τόν Θεό νά δεῖ τό πρόσωπό του, καί Ἐκεῖνος τοῦ τό εἶχε ἀρνηθεῖ, λέγοντας πώς δέν εἶναι δυνατό νά δεῖ ἄνθρωπος τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει. Καί τώρα ὁ Ἰησοῦς παίρνει τούς προκρίτους τῶν μαθητῶν γιά νά τούς δείξει αὐτό πού κανένας ἄνθρωπος δέν εἶχε δεῖ μέχρι τότε, γιά νά τούς δείξει τό φῶς καί τήν αἴγλη τοῦ θείου προσώπου, «καθώς ἠδύναντο», στο μέτρο πού ἐκεῖνοι εἶχαν τήν δυνατότητα.

Ὁ Χριστός ἀποκαλύπτει τή θεία Του φύση μέσα ἀπό τή λάμψη τῆς θείας ἐνεργείας, τοῦ φωτός, δηλαδή, πού καταυγάζει τόν ἴδιο καί τούς μαθητές Του, γιατί δέν μπορεῖ νά τούς δείξει τή θεία οὐσία Του. Ὄχι βέβαια γιατί ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ, ἀλλά γιατί οἱ μαθητές καί κάθε ἀνθρώπινο ὄν δέν εἶναι σε θέση νά τήν ἀντιληφθοῦν καί

νά τήν κατανοήσουν. Καί δέν μποροῦν, γιατί ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, οἱ ἄνθρωποι μποροῦμε νά δοῦμε καί νά κατανοήσουμε μόνο ἐκεῖνα γιά τά ὁποῖα ἔχουμε παραστάσεις ἀπό τόν φυσικό κόσμο. Μποροῦμε νά τά συγκρίνουμε μέ κάτι γνωστό καί ὑλικό καί ἔτσι νά συνειδητοποιήσουμε τήν ὕπαρξή τους. Ὅμως ὁ Θεός δέν ἔχει κάτι ὅμοιό του στόν ὑλικό μας κόσμο, καί ἔτσι δέν εἶναι δυνατό νά γίνει ἀντιληπτός καί κατανοητός ἀπό τούς ἀνθρώπους μέ τά αἰσθητήρια ἤ τά φυσικά μέσα πού διαθέτουμε, γι’ αὐτό καί τόν ὀνομάζουμε ἀπερίγραπτο καί ἀπρόσιτο καί ἀκατάληπτο.

Το μόνο πού μποροῦμε ἐν μέρει να κατανοήσουμε ἀπό τόν Θεό, καί αὐτό γιατί μποροῦμε νά τό παρομοιάσουμε μέ τό φυσικό φῶς, ἄν καί ὡς πρός τήν φύση καί τήν οὐσία του δέν ἔχει καμία σχέση μέ αὐτό, εἶναι οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, ἄκτιστες καί ἀδημιούργητες καί αὐτές ὅπως καί ὁ Θεός, πού ἀπορρέουν ἀπό τή θεία Του φύση, ὅπως τό φυσικό φῶς ἀπό τόν ἥλιο.

Τέτοιας ποιότητος ἦταν τό ἄκτιστο φῶς πού εἶδαν οἱ μαθητές κατά τή μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ, φῶς ὄχι ὑλικό ἀλλά υπερκόσμιο, φῶς πού τούς ἐπέτρεψε νά δοῦν «δι’ ἐσόπτρου καί ἐν αἰνίγματι» τό μεγαλεῖο τοῦ θείου προσώπου· φῶς πού τούς ἐπέτρεψε να κατανοήσουν τί μπορεῖ νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται σ’ αὐτή τή ζωή να προσεγγίσει τό «καθ’ ὁμοίωσιν», γιά τό ὁποῖο μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, ἀλλά καί τί πρόκειται να ἀπολαύσουν, ὅπως εἴπαμε, ὅσοι ἀξιωθοῦν να βρεθοῦν «ἐνώπιος ενωπίω» μέ τόν Χριστό στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός δέν ἐπιλέγει τυχαῖα τό ὄρος Θαβώρ γιά νά ἀποκαλύψει τό μυστήριο τῆς θεότητός ἀλλά καί τῆς θεώσεως στούς μαθητές Του· τό ἐπιλέγει, ὅπως γράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, γιά νά ὑποδείξει σέ ὅλους μας ὅτι «οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες καί τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται».

Ὁ Χριστός θέλει νά μᾶς διδάξει ὅτι ὅσοι ἐπιθυμοῦμε τή δόξα πού Ἐκεῖνος χαρίζει, πρέπει νά ἀπομακρυνθοῦμε ὄχι τοπικά αλλά τροπικά καί οὐσιαστικά ἀπό τά γήινα, τά υλικά καί φθαρτά· πρέπει να απομακρυνθοῦμε ἀπό τόν παλαιό ἄνθρωπο πού φέρουμε μέσα μας καί νά ἀνεβοῦμε μέ τόν προσωπικό μας ἀγώνα γιά τήν κατάκτηση τῶν ἀρετῶν στό δικό μας Θαβώρ καί νά ζήσουμε ἐκεῖ τήν ἐκ τῆς θείας χάριτος προκύπτουσα «καλήν ἀλλοίωσιν».

Εἶναι γεγονός ὅτι τά ἀντιφατικά μηνύματα καί ἡ ἐκκοσμικευμένη ιδεολογική σύγχυση τῆς ἐποχῆς μας λειτουργεῖ ἀποτρεπτικά στήν καλλιέργεια ἐκείνων τῶν

ἀρετῶν πού προάγουν τό κοινό καλό καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία στόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Ποῦ ἀκούγεται ἔντονα καί ἐπίμονα λόγος γιά θυσιαστική ἀγάπη, καρδιακή είρήνη, συνεργασία, συμφιλίωση, συναδέλφωση τοῦ ἀνθρώπου με τόν συνάνθρωπο, τοῦ ἀνθρώπου με τόν Θεό; Μόνο στήν Ἐκκλησία καί σέ ὅσους ἐνωτίζονται τό περιεχόμενο τοῦ λόγου Της.

Κατά τοῦτο εἶναι ἐξόχως σημαντικό τό μήνυμα τῆς παρούσης ἑορτῆς. Σαφές, κρυστάλλινο καί ἐλπιδοφόρο. Ἀναχαιτιστικό μιᾶς ἐγωπαθοῦς χαμοζωῆς καί ἐνισχυτικό τῆς κοινῆς πνευματικῆς μας στοχοθεσίας.

Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου διακηρρύτει ὅτι ἀξίζει νά ἐργαζόμαστε πάντοτε τίς ἀρετές πού διδάσκονται ὑποδειγματικά μέσα στό έργαστήρι τῆς ἁγιότητος, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας. «Καλόν ἐστί ἡμᾶς ὧδε εἶναι».

Αὐτήν τήν ἐμπειρία καί τή χάρη εὔχομαι διά πρεσβειῶν τῆς Χοζοβιωτίσσης Παναγίας μας καί τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ πού ἔζησαν τό θαῦμα τῆς θείας Μεταμορφώσεως στό ὄρος Θαβώρ, ἀλλά καί διά τῆς ἀόκνου πρός ἐσᾶς πνευματικῆς ἐπισκοπικῆς μέριμνας τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου Σας, νά ἀξιωθῆτε, νά ἀξιωθοῦμε, νά ζήσουμε ὅλοι μας καθιστάμενοι στόν πρέποντα χρόνο πολίτες καί συμπολίτες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μας. Ἀμήν.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, ευλογήθηκε κατά το έθος, ο νέος καρπός της αμπέλου και στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β΄ επέδωσε αναμνηστικά της επετείου μετάλλια και τον συνοδεύοντα αυτά πάπυρο στους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θήρας κ. Αμφιλόχιο και Γόρτυνος κ. Νικηφόρο, στους επί τεσσαρακονταετία περίπου ευόρκως διακονούντας το Ναό, Πρωτοπρ. Εμμανουήλ Συρίγο και Αντώνιο Βελούδιο, στην Ιερά Μονή Χοζοβιωτίσσης, στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και στο Δήμο Σύρου-Ερμούπολης και Πρωτοπρεσβυτέρους Εμμανουήλ Συρίγο και Αντώνιο Βελούδιο, τους οποίους συνεχάρη, μαζί με τους συνεργάτες τους, για τον προευτρεπισμό της Πανηγύρεως, καθώς και τους Ιεροψάλτες και όλους τους συμμετάσχοντες στην Πανήγυρι, Σύριους και παραθεριστές, και ευχήθηκε να είναι φωτεινό το μονοπάτι της ζωής τους, να διέλθουν με υγεία το υπόλοιπο θέρος και να αξιωθούν με υγεία να εορτάσουν και την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου”.

Στη συνέχεια, οι Αρχιερείς και οι τα πρώτα φέροντες μετεβησαν στον αύλειο χώρο του Ναού και κατέθεσαν στεφάνους στις προτομές των αοιδίμων Μητροπολιτών Σύρου Αλεξάνδρου Λυκούργου, Αθανασίου Λεβεντοπούλου, Φιλαρέτου Ιωαννίδη και Δωροθέου Α΄ Στέκα.

HUGO

Διαβάστε επίσης:

Ερμούπολη: 200ή επέτειος από την ανέγερση του ιστορικού Μητροπολιτικού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος